

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

115. SESJA PLENARNA W DNIACH 3–4 GRUDNIA 2015 R.

Rezolucja w sprawie programu prac Komisji Europejskiej na 2016 r.

(2016/C 051/01)

KOMITET REGIONÓW

- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej „Program prac Komisji na 2016 r. Czas na nieprzeciętne działania” oraz umowę o współpracy między KR-em a Komisją Europejską,
- uwzględniając rezolucję KR-u z 9 lipca 2015 r. w sprawie priorytetów dotyczących programu prac Komisji Europejskiej na 2016 r. oraz rezolucję KR-u z 4 czerwca 2015 r. w sprawie priorytetów Komitetu na szóstą kadencję w latach 2015–2020,
- uwzględniając zasady pomocniczości i proporcjonalności,

Miejsca pracy, wzrost gospodarczy, inwestycje i polityka spójności

1. Przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji, by – z uwzględnieniem śródkresowego przeglądu strategii „Europa 2020” i wdrażania celów zrównoważonego rozwoju wyznaczonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych (SDG) – przedstawić nową koncepcję realizacji zasady zrównoważonego rozwoju zapisanej w art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Istnieją dwie możliwości, jeżeli chodzi o tę nową koncepcję: włączenie celów zrównoważonego rozwoju w zmienioną strategię „Europa 2030” lub w nową strategię na rzecz zrównoważonego rozwoju.
2. Podkreśla, że wysiłki te powinny mieć silny wymiar terytorialny, co oznacza, że władze lokalne i regionalne powinny być zaangażowane w planowanie i wdrażanie działań – za pośrednictwem europejskiego semestru – aby można było zapewnić skuteczność oraz legitymację demokratyczną i odpowiedzialność. Wezwanie to koreluje z apelem KR-u o opracowanie białej książki w sprawie spójności terytorialnej, w oparciu o prace prezydencji luksemburskiej mające na celu analizę powiązań między Agendą Terytorialną UE 2020 a strategią „Europa 2020”. KR sugeruje także w tym kontekście wprowadzenie obowiązku dokonywania oceny oddziaływania terytorialnego w ramach ocen skutków przeprowadzanych przez Komisję Europejską.
3. Wzywa Europejski Bank Inwestycyjny i Komisję, by priorytetowo traktowały projekty, w których uczestniczą samorządy lokalne i regionalne, w tym klastry małych i średnich projektów. Zobowiązuje się do promowania i monitorowania EFIS na poziomie lokalnym i regionalnym. Zwraca uwagę, że pożyczki z EFIS nie dla wszystkich państw członkowskich są interesujące, jako że EFIS nie oferuje samorządom lokalnym i regionalnym lepszych możliwości od tych, jakie już istnieją w niektórych państwach członkowskich.
4. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji dotyczący uproszczenia wdrażania polityki spójności i sądzi, że w działaniach na rzecz uproszczenia należy przyjąć podejście całościowe, mając na uwadze zarówno beneficjentów, jak i instytucje zarządzające. KR będzie uważnie śledził działania grupy wysokiego szczebla ds. uproszczenia.

5. Wzywa Komisję, by odpowiednio wcześniej nawiązała dialog z KR-em nt. terytorialnych aspektów przeglądu WRF w celu zadbania o to, by wszystkie polityki UE przyczyniały się do wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w UE.
6. Odnotowuje, że ukierunkowanie budżetu UE na wyniki wymaga także ambitnych działań następczych do konkluzji Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych, które mają być niebawem gotowe. Ponieważ oddziaływanie budżetu UE odczuwalne jest przede wszystkim na poziomie lokalnym i regionalnym, władze lokalne i regionalne muszą także – zwłaszcza za pośrednictwem KR-u – odgrywać kluczową rolę w opracowaniu istotnych i kompleksowych propozycji w sprawie przeglądu systemu budżetowego UE, który Komisja ma, jak oczekuje KR, zaproponować w 2016 r.
7. Ponownie zachęca Komisję do wznowienia debaty w sprawie „wyjścia poza PKB” i do zbadania potrzeby i realności opracowania uzupełniających wskaźników dobrostanu i zrównoważonego rozwoju.
8. Ubolewa nad tym, że w programie prac Komisji na 2016 r. nie ma odniesień do agendy miejskiej UE, biorąc pod uwagę, że pilnie potrzebne jest bardziej zintegrowane podejście do polityki i legislacji UE w tej dziedzinie. Ponawia zatem swój apel o wydanie białej księgi w sprawie agendy miejskiej UE.
9. Wzywa Komisję, by rozważyła propozycję prezydencji luksemburskiej dotyczącą europejskiej konwencji transgranicznej o przepisach szczegółowych w regionach transgranicznych, oraz chciałby aktywnie uczestniczyć w przygotowywanym obecnie przez Komisję przeglądzie przeszkód transgranicznych.
10. Ponawia swój apel do Komisji Europejskiej o opublikowanie zielonej księgi w sprawie mobilności w regionach zmagających się z wyzwaniem geograficznymi i demograficznymi.
11. Wzywa Komisję do opublikowania białej księgi w sprawie obszarów wiejskich z myślą o rozwoju ogromnego potencjału tych obszarów w zakresie tworzenia miejsc pracy i wzrostu, także w kontekście miejsko-wiejskim. Przypomina o potrzebie uproszczenia WPR. Oczekuje także sprawozdania nt. funkcjonowania rynku mleka, co do którego KR już przedstawił bardzo konkretne zalecenia.
12. Wzywa Komisję do opracowania jasnego planu działania dotyczącego niebieskiego wzrostu i apeluje o utworzenie specjalnej wspólnoty wiedzy i innowacji na rzecz niebieskiej gospodarki. Stanowiłaby ona kolejne rozwiązanie służące rozwojowi umiejętności i przekazywaniu pomysłów z badań morskich do sektora prywatnego.
13. Popiera wysiłki Komisji mające na celu ułatwienie wykorzystywania innowacyjnych instrumentów finansowych. Podkreśla, że instrumenty te należy jeszcze uprościć, i wzywa Komisję do przyjęcia, w ścisłym dialogu z przedstawicielami miast, regionów, EBI i partnerów społecznych, wszystkich niezbędnych rozwiązań prawnych, aby uniknąć powtórki błędów, jakie pojawiły się na początku okresu programowania 2007–2013.

Zrównoważony rozwój

14. Uważnie przeanalizuje nowy pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym plan działania oraz nowy wniosek ustawodawczy zmieniający przepisy UE dotyczące odpadów i jego oddziaływanie na władze lokalne i regionalne.
15. Wzywa Komisję, by zachęcała do większej europejskiej współpracy w dziedzinie energetyki i jednoznacznie doceniła rolę oraz wkład władz lokalnych i regionalnych w ramach strategii unii energetycznej, zwłaszcza w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, mikrogeneracji, efektywności energetycznej, wdrażania wewnętrznego rynku energii, infrastruktury energetycznej i dywersyfikacji oraz innowacyjnej technologii energetycznej. Wyraża gotowość do aktywnego udziału w forum dotyczącym infrastruktury energetycznej oraz do współpracy z organami regulacji energetyki.
16. Wzywa Komisję, by podczas opracowywania nowej struktury rynku energii wzięła pod uwagę opinie i oczekiwania konsumentów oraz doświadczenia i najlepsze praktyki władz lokalnych i regionalnych. Jest gotowy wnieść wkład w prace Obywatelskiego Forum Energetycznego.

17. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja promuje inicjatywę na rzecz strategii kosmicznej dla Europy, nawet jeżeli nie ma ona charakteru ustawodawczego, i wyraża nadzieję, że wesprze ona rynek zastosowań technologii kosmicznych w celu ułatwienia zakładania MŚP w tym sektorze. Wnosi w związku z tym, by władze lokalne i regionalne zostały silniej zaangażowane na etapie programowania i realizacji strategii kosmicznej dla Europy.

18. Zwraca się do Komisji o wspieranie lokalnych i regionalnych inicjatyw z kampanii na rzecz miast odpornych na zagrożenia, którą kieruje ONZ poprzez swe ramy z Sendai. Powtarza swój apel do Komisji, by budowanie odporności stało się nieodłączną częścią jej polityk rozwojowych. Podjęcie działań teraz będzie o wiele bardziej opłacalne niż próby zwiększenia odporności infrastruktury, która już istnieje.

19. Przyjmuje z zadowoleniem decyzję Komisji, by połączyć zarządzanie inicjatywami Porozumienie Burmistrzów i „Mayors Adapt”, oraz wyraża gotowość do wnoszenia wkładu w poszerzanie i promowanie na całym świecie nowego Zintegrowanego Porozumienia Burmistrzów na rzecz Klimatu i Energii. Powtarza jednak, że nie należy zaniedbywać innych lokalnych i regionalnych form współpracy w dziedzinie klimatu i energii.

20. Ubolewa nad brakiem jasnego odniesienia w programie prac do ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r., przyjętego przez Parlament Europejski i Radę⁽¹⁾. Wzywa w szczególności Komisję do wdrożenia priorytetowego celu 4 dotyczącego maksymalizacji korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie środowiska poprzez lepsze wdrażanie tego prawodawstwa. Przyjmuje z zadowoleniem planowaną inicjatywę w ramach REFIT dotyczącą sprawozdawczości w zakresie środowiska, ale powtarza przy tym swój apel o nową dyrektywę dotyczącą dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska oraz o propozycję w sprawie kontroli środowiskowych i egzekwowania przepisów⁽²⁾.

21. Zauważa z niepokojem, że zmiany demograficzne, kryzys społeczno-gospodarczy i geograficznie skoncentrowane przepływy migracyjne mogą zwiększyć już istniejące między regionami europejskimi nierówności pod względem ochrony zdrowia i mogą utrudnić funkcjonowanie skutecznych, dostępnych i odpornych systemów opieki zdrowotnej. Zwraca się do Komisji o zlecenie badania, w którym zostaną przeanalizowane te czynniki komplikujące sytuację oraz sposoby, w jakie europejskie regiony mogą zmienić te wyzwania w możliwości.

22. Wzywa Komisję do podjęcia działań w dziedzinie odpadów spożywczych poprzez wyznaczenie celu dotyczącego ograniczenia ilości tych odpadów o co najmniej 30 % do 2025 r., zwłaszcza że wiele władz lokalnych i regionalnych w Europie potrzebuje wskazówek i pewności prawnej w odniesieniu do wdrażania rozwiązań i inicjatyw mających ograniczyć ilość odpadów spożywczych.

23. Powtarza swoje apele o uwzględnianie w środkach, mechanizmach finansowania i priorytetach UE skumulowanego wpływu średnich i małych miast, zważywszy, że ok. 56 % miast w UE to miasta małe lub średnie, liczące od 5 tys. do 100 tys. mieszkańców.

Rynek wewnętrzny

24. Wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia proponowanych inicjatyw dotyczących realizacji strategii jednolitego rynku. Podkreśla, że należy w pełni ocenić terytorialne oddziaływanie powiązanych środków.

25. Podkreśla, że wdrożenie jednolitego rynku cyfrowego ma kluczowe znaczenie dla władz lokalnych i regionalnych. Apeluje do Komisji Europejskiej, by regularnie składała sprawozdania nt. postępów w pokonywaniu przepaści cyfrowej, zwłaszcza na poziomie regionalnym i lokalnym.

26. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji dokonania przeglądu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych i apeluje o uwzględnianie wymiaru regionalnego i szczególnych potrzeb regionów.

27. Podkreśla, że potrzebna jest strategia wspierająca rozwój infrastruktury ICT, zwłaszcza na obszarach wiejskich, oddalonych i, ogólniej mówiąc, słabiej rozwiniętych, zważywszy że usługi łączności szerokopasmowej i ultraszerokopasmowej mogą stanowić istotną dźwignię wzrostu.

⁽¹⁾ Decyzja nr 1386/2013/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2013 r.

⁽²⁾ CDR 1119-2012, CDR 593-2013.

28. Przyjmuje z zadowoleniem, że Komisja skupia się na uwolnieniu potencjału gospodarki społecznościonej czy gospodarki dzielenia się, i oczekuje, że Komisja wkrótce przedstawi propozycje dotyczące skoordynowanego podejścia do przepisów stosujących się do takiej gospodarki, mając na uwadze istotną rolę władz lokalnych i regionalnych oraz potrzebę zagwarantowania praw konsumentów.

29. Popiera wysiłki podejmowane przez Komisję, by usunąć przeszkody regulacyjne dla MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, oraz przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, by przedstawić inicjatywy mające zapewnić drugą szansę przedsiębiorcom ogłaszającym upadłość. Podkreśla istotny wkład władz lokalnych i regionalnych w pojawianie się silnych ekosystemów przedsiębiorczości oraz akcentuje potrzebę włączenia ich w zarządzanie polityką dotyczącą MŚP, a zwłaszcza w sieć pełnomocników ds. MŚP.

30. Zachęca Komisję do kontynuowania wysiłków zmierzających do utworzenia unii rynków kapitałowych, i przypomina o konieczności minimalizowania obciążeń administracyjnych wynikających z przyszłych działań regulacyjnych i zapobiegania podejmowaniu nadmiernego ryzyka i niestabilności na rynkach finansowych.

31. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, by przedstawić plan działania w sprawie podatku VAT, wdrożyć międzynarodowe standardy w zakresie erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków oraz wyjaśnić, w kontekście zapowiedzianego na 2016 r. przeglądu dyrektywy w sprawie podatku VAT, w jakich warunkach nieopodatkowanie publicznej współpracy międzygminnej nieobjętej prawem o zamówieniach publicznych można uznać za zgodne z prawem Unii.

32. Odnotowuje, że Komisja oznajmiła wycofanie swojego obecnego wniosku w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, co KR poparł, jednak zastanawia się, w jakim stopniu zamiar Komisji, aby zastąpić ten wniosek „propozycjami podejścia stopniowego do obowiązkowej podstawy opodatkowania osób prawnych”, przesądza o wyniku trwających konsultacji publicznych na ten temat.

33. Głęboko ubolewa z powodu braku wyjaśnień co do decyzji Komisji Europejskiej o odroczeniu przyjęcia pakietu dotyczącego mobilności pracowników, który ma być jedną z przewodnich inicjatyw Komisji mających na celu zwalczanie dumpingu socjalnego i zjawiska turystyki socjalnej oraz wzmocnienie praw społecznych w Europie i który powinien, zdaniem KR-u, obejmować przegląd dyrektywy w sprawie delegowania pracowników.

34. Oczekuje propozycji Komisji dotyczącej lepszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, zwłaszcza w odniesieniu do udziału kobiet w rynku pracy; chodzi tu zwłaszcza o przegląd dyrektywy z 2010 r. w sprawie urlopu rodzicielskiego, przełamanie impasu instytucjonalnego w odniesieniu do dyrektywy o urlopie macierzyńskim oraz przedłożenie konkretnej strategii na rzecz osiągnięcia równości płci w UE.

35. Wzywa Komisję do zaproponowania przeglądu dyrektywy w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniami związanymi z narażeniem na działanie czynników rakotwórczych lub mutagennych podczas pracy oraz wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zaburzeń układu mięśniowo-szkieletowego związanych z wykonywaną pracą.

36. Podkreśla, że program na rzecz nowych umiejętności dla Europy powinien skupiać się na wznowionych wysiłkach służących modernizacji europejskich systemów szkolnictwa wyższego, na propozycjach mających zapewnić wszystkim osobom w UE prawo i możliwość uzyskania minimalnego poziomu wykształcenia i umiejętności, na propozycjach dotyczących osiągania doskonałości i stymulowania innowacji w edukacji oraz kształceniu i szkoleniu zawodowym, a także na promowaniu nauczania umiejętności cyfrowych i roli edukacji w zapobieganiu radykalizacji postaw młodzieży.

Unia gospodarcza i walutowa

37. Przyjmuje z zadowoleniem chęć Komisji, by poprawić demokratyczną rozliczalność systemu zarządzania gospodarczego UE, który byłby niepełny bez udziału władz szczebla niższego niż krajowy.

38. Wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny wpływu nowych regulacji ESA 2010 na zdolność władz lokalnych i regionalnych do inwestowania.

39. Przyjmuje do wiadomości inicjatywę Komisji dotyczące przejścia z etapu 1 na etap 2 urzeczywistniania UGW, w tym publikacji białej księgi Komisji przewidzianej na wiosnę 2017 r. Podkreśla, że decyzję o każdym etapie wdrażania trzeba podejmować oddzielnie.

40. Podkreśla, że aby poprawić społeczny wymiar UGW, konieczne jest zajęcie się dysproporcjami regionalnymi. Zauważa, że do tablicy wyników zawierającej wskaźniki społeczne należy dodać wskaźniki zróżnicowania regionalnego.

Sprawiedliwość, prawa podstawowe i migracja

41. Uważa, że wielopoziomowe sprawowanie rządów umożliwia ochronę praw podstawowych w praktyce i przyczynia się do procesu budowania i zabezpieczania Europy obywateli.

42. Uważa, że wzajemne zaufanie jest niezbędne dla skutecznego transgranicznego egzekwowania prawa, jako że terroryzm i radykalizacja postaw, przestępczość zorganizowana i cyberprzestępczość są z natury ponadnarodowe i wymagają reakcji ze strony UE. Przyjmuje z zadowoleniem zobowiązanie Komisji do zwracania większej uwagi na rozwijanie współpracy operacyjnej i narzędzi niezbędnych w tym kontekście.

43. Odnotowuje nacisk na zasady solidarności i odpowiedzialności w europejskim programie w zakresie migracji i inicjatywach je wdrażających. Podkreśla, że te zasady, przestrzeganie praw człowieka oraz możliwości samorządów lokalnych i regionalnych powinny być w centrum uwagi wszystkich strategii politycznych UE dotyczących migracji oraz podczas ich przyjmowania i wdrażania przez państwa członkowskie.

44. Odnotowuje wzrost finansowania unijnego na radzenie sobie z kryzysem uchodźczym i apeluje, by Komisja przeprowadziła analizę wartości dodanej i skali korzystania z tych środków, zwłaszcza w przypadku władz lokalnych i regionalnych. Podkreśla, że trzeba szybciej udostępniać i przydzielać środki finansowe na zarządzanie migracją i integracją. Wzywa Komisję do zapewnienia, by władze lokalne i regionalne przyjmujące i goszczące uchodźców niezwłocznie otrzymały zasoby finansowe umożliwiające zaspokajanie bieżących potrzeb uchodźców.

45. Odnotowuje zapowiedź inicjatyw mających na celu skorygowanie niedociągnięć unijnych uregulowań dotyczących azylu oraz przedstawienie spójnego długoterminowego ogólnounijnego systemu relokacji i przesiedleń. W tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem plany dalszego dopracowania rozporządzenia dublińskiego z myślą o bardziej sprawiedliwym podziale obciążeń w oparciu o stałe i sprawiedliwe kwoty. Podkreśla, że wspólnie uzgodnione przepisy rozporządzenia dublińskiego pozostają w mocy i że wszystkie państwa członkowskie muszą przestrzegać norm UE dotyczących procedur i przyjmowania migrantów.

46. Akcentuje pilną potrzebę lepszej ochrony granic zewnętrznych UE. Podkreśla, że należy unikać wszelkich środków naruszających zasadę swobodnego przepływu osób w strefie Schengen. Przyznaje jednak, że w wyjątkowych okolicznościach możliwe jest przeprowadzanie kontroli na granicach wewnętrznych UE w celu ochrony przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Wzywa Komisję do rozważenia także potrzeby podjęcia dalszych inicjatyw mających ułatwić integrację uchodźców, na przykład poprzez tworzenie partnerstw na rzecz migracji i integracji między władzami lokalnymi i regionalnymi krajów pochodzenia i krajów docelowych.

47. Odnotowuje wniosek Komisji dotyczący wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia i zobowiązuje się do angażowania się w opracowywanie strategii politycznych i wymianę najlepszych praktyk na poziomie regionalnym i lokalnym poprzez swe wspólne komitety konsultacyjne i grupy robocze, z udziałem wszystkich siedmiu państw wymienionych we wniosku KE.

48. Zachęca Komisję do opracowania skutecznej polityki powrotowej, która będzie wdrażana sprawnie i z poszanowaniem godności i praw podstawowych migrantów, którzy nie mają prawa do azylu i których bezpieczny powrót jest możliwy. Jest to konieczne, aby możliwe było wykorzystanie zasobów na rzecz osób, które naprawdę tego potrzebują, oraz by uniknąć wywoływania dalszych konfliktów społecznych, które mogą torować drogę do ekstremizmu.

Polityka handlowa UE

49. Przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji dotyczącą wprowadzenia nowego systemu sądów ds. inwestycji w odniesieniu do TTIP i wszystkich innych aktualnych i przyszłych negocjacji handlowych. W szczególności przyjmuje z zadowoleniem nową propozycję dotyczącą zapisów o prawie rządów do regulacji, ale apeluje o dalsze wyjaśnienia, jak poprawi to sytuację w porównaniu do obecnego mechanizmu ISDS.

50. Wzywa Komisję do przeprowadzania – przed rozpoczęciem negocjacji handlowych – ocen potencjalnych skutków umów handlowych dla gospodarki, społeczeństwa i środowiska, w tym dla MŚP, konsumentów, określonych sektorów gospodarki, praw człowieka i krajów rozwijających się. Podkreśla w szczególności konieczność wyjaśnienia, czy i w jakich przypadkach TTIP może wywierać wpływ na lokalne usługi publiczne.

51. Ubolewa nad tym, że w negocjacjach handlowych nadal nie wspomina się o wymiarze regionalnym i lokalnym, i wzywa Komisję do naprawienia tego braku w nowej strategii handlowo-inwestycyjnej. W tym kontekście wzywa Komisję do włączenia KR-u w proces negocjowania TiSA, w szczególności poprzez przyznanie KR-owi dostępu do dokumentów negocjacyjnych w podobnym zakresie jak w przypadku TTIP.

Stabilność i współpraca poza Unią Europejską

52. Podkreśla, że trzeba pilnie znaleźć pokojowe rozwiązanie dla konfliktów w Libii, Syrii i na Ukrainie. Proponuje zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych w dyplomację obywatelską. Potwierdza swą gotowość do działania na rzecz wdrożenia reformy decentralizacyjnej na Ukrainie i proponuje wzmocnienie więzi współpracy między europejskimi i libijskimi władzami lokalnymi i regionalnymi z myślą o budowaniu zdolności i rozwoju terytorialnym, także przed pełnym wdrożeniem ogólnego wewnętrznego porozumienia.

53. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, by zapewnić bardziej ukierunkowane ramy na rzecz wspierania stabilizacji i rozwoju demokracji w krajach partnerskich w ramach nowej europejskiej polityki sąsiedztwa. Podkreśla, że w tej nowej polityce należy przyjąć podejście terytorialne i jednym z jej strategicznych celów powinno być wsparcie dla procesu decentralizacji. Zobowiązuje się do wnoszenia wkładu w realizację takiego podejścia poprzez swe dwie platformy współpracy, tzn. Eurośródziemnomorskie Zgromadzenie Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM) i Konferencję Władz Lokalnych i Regionalnych Partnerstwa Wschodniego (CORLEAP).

54. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, by nadal dążyć do dalszej konkretyzacji perspektywy przystąpienia krajów kandydujących. Wzywa Komisję do bardziej szczegółowego przeanalizowania sytuacji samorządu lokalnego i regionalnego w państwach objętych procesem rozszerzenia w kontekście sprawozdań z postępów w ramach procesu rozszerzenia, które będą przedmiotem prac wspólnych komitetów konsultacyjnych i grup roboczych.

55. Przyjmuje z zadowoleniem proponowaną politykę na okres po wygaśnięciu umowy z Kotonu i zamiar Komisji zwiększenia spójności polityki zewnętrznej. Nalega na konieczność rozwoju demokracji lokalnej i zdolności administracyjnych w ramach polityki rozwojowej oraz promowania integracji regionalnej i zdecentralizowanej współpracy na rzecz rozwoju ze strefami partnerskimi.

56. Wzywa Komisję, by podczas rozpatrywania odpowiedzi udzielonych w ramach konsultacji publicznych wzięła pod uwagę ich różnorodne pochodzenie, wprowadzając rozróżnienie między uwagami będącymi wyrazem interesów partykularnych a komentarzami wyrażającymi interes ogólny, których autorami są m.in. władze lokalne i regionalne. Podkreśla, że należy mieć na względzie tę niejednakową wagę odpowiedzi, także podczas analizy potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania terytorialnego w odniesieniu do konkretnych wniosków ustawodawczych.

Obywatelstwo i sprawowanie rządów

57. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne mogą odgrywać kluczową rolę we wskazywaniu przepisów UE powodujących obciążenia administracyjne, w tym obciążenia pojawiające się, gdy przepisy te są transponowane i wdrażane. Ponawia swój apel, by w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa wspomnieć o wkładzie KR-u w proces legislacyjny, mając na uwadze szczególną rolę instytucjonalną KR-u w odniesieniu do zasady pomocniczości i terytorialnego oddziaływania prawodawstwa UE.

58. Ponownie akcentuje swój apel, by demokratycznie wybierani przedstawiciele władz lokalnych i regionalnych i ich reprezentatywnych stowarzyszeń nie byli objęci przepisami UE dotyczącymi rejestru służącego przejrzystości, które to przepisy mają regulować dostęp lobbystów do instytucji UE.

59. Z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dalszego rozwijania koncepcji dialogów obywatelskich i determinację Komisji, by zbliżyć do siebie UE i jej obywateli. Podkreśla, że nadal będzie promował przejrzystość i demokratyczną rozliczalność w procesie decyzyjnym UE oraz zdecentralizowaną komunikację nt. polityk UE wywierających wpływ na władze lokalne i regionalne, aby zwiększyć legitymację UE i jej prawodawstwa.

60. Z ogromnym zainteresowaniem śledzi proces przeglądu rozporządzenia w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej i podkreśla, że konieczna jest jego kompleksowa rewizja, jeśli instrument ten ma wypełnić swą potencjalną rolę i przynieść korzyści.

61. Zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz przewodniczącemu Rady Europejskiej.

Bruksela, dnia 3 grudnia 2015 r.

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Markku MARKKULA
